

בעוהש"ת

קונטרס

געזונטע אויגן

דער קונטרס רעדט ארום איבער די גרויסקייט פון זיך היטן די אויגן, און עצות און חזוק ווי אזוי יעדע איד קען זוכה זיין צו האבן ריינע געזונטע אויגן, און דורך דעם האבן א גוטע לעבן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

איבערגעזעצט אויף אידיש פונעם קונטרס "יפה עינים" פון הרב הגאון הצדיק, עמוד האמינה, נואם ברענגט אריין די הייליגע און ריינע אמונה אין די גאנצע וועלט

כבוד קדושת מרן מוהרא"ש זי"ע

געבויעט אויף די ווערטער פון הייליגן רבין, אדוננו, מורינו ורבינו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד, מורינו הגאון הקדוש

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ארויסגעגעבן בעוהש"ת

דורך חסידי בֵּרְסֵלַב - וויליאמסבורג

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way,
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

בני ברק

רחוב ירושלים 2
052.760.5715

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגטון

24 Merriewald LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

ירושלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

צו הערן די
הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיווק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

גורמסע"י

**קרן הדפסה
היכל הקודש**

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

געזונטע אויגן

א

חז"ל זאגן (תנחומא נשא ג') "בשעה שפרא הקדוש ברוך הוא את עולמו, נתאנה שיהיה לו דירה בתחתונים" - פארוואס האט דער אייבערשטער באשאפן די וועלט? פארוואס האט אונז דער אייבערשטער אראפגעשיקט אויף דער וועלט? וואס איז אונזער אויפגאבע דא אויף דער וועלט? דאס אלעס איז נאר ווייל דער אייבערשטער וויל וואוינען צווישן אונז, ער וויל אז מיר זאלן נאר טון זיין ווילן דא אויף

דער וועלט, אז מיר זאלן נישט האבן קיין שום אנדערע רצון נאר צו טון דעם ווילן פון באשעפער.

מען זאגט ביי קדיש "בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיהּ וַיְמַלִּיף מַלְכוּתִיהּ", דער רבי זאגט אויף דעם (ליקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן קע"ז) אז ווען א מענטש וויל גארנישט אויף דער וועלט נאר צו טון וואס דער אייבערשטער וויל, ער געבט אוועק זיינע אייגענע רצונות, עס גייט אים נישט אן וואס ער וויל, נאר ער איז צופרידן מיט וואס דער אייבערשטער געבט אים, ער וויל נאר דאס וואס דער אייבערשטער וויל; דורך דעם מאכט דער מענטש דעם אייבערשטן פאר א קעניג איבער די וועלט, ווייל ער געבט זיך אינגאנצן אוועק פאר אים, ער אונטערטעניגט זיך אונטער דעם אייבערשטן.

דאס איז די גרעסטע שלימות צו וואס א מענטש קען צוקומען אויף דער וועלט, און דאס איז דער ציל צו

געזונטע אויגן

ה

וואס יעדער איד דארף שטרעבן אַנצוקומען. ווען אַ איד איז זוכה צו דעם אַז ער וויל נאר דעם אייבערשטן, דאן האט ער "געזונטע אויגן", ער זעט נאר דעם אייבערשטן און ער שפירט נאר דעם אייבערשטן.

ווען א מענטש פאַרגעסט אָבער פונעם אייבערשטן, ער פאַרגעסט זיין תּפּקיד פאַרוואס ער איז דא אויף דער וועלט, וואס דאס איז צו זיין נאר אונטערטעניגט אונטערן אייבערשטן, ער מיינט אַז ער קען זיך אַליין אַן עצה געבן אויף דער וועלט, ער האלט זיך גרויס אַז ער קען אַלעס אַליין און ער דארף נישט צוקומען צום אייבערשטן, מיט דעם רייסט זיך דער מענטש אַפּ פונעם אייבערשטן, און זיינע אויגן הויבן אַן קראַנק צו ווערן, ער הויבט אַן צו קוקן אויף זאכן וואס דער אייבערשטער לאַזט נישט קוקן, ער הויבט אַן צו זוכן און נישטערן אין שמוץ.

א איד דארף שטענדיג האלטן פאר די אויגן דעם
 "שויתי ה' לנגדי תמיד" (תהלים ט"ז, ח') נאר דער
 אייבערשטער פירט די וועלט, א מענטש אליין איז
 גארנישט מיט נישט, ער איז נישט מער ווי א קליין
 ווערימל וואס קריכט אויף דער ערד, א מענטש קען זיך
 גארנישט אליין אן עצה געבן, מען דארף שטענדיג
 צוקומען נאר צום אייבערשטן.

דער פסוק זאגט (ישעיה נ"ב, ט') "כי עין בעין יראו
 בשוב ה' את ציון", ווען משיח צדקנו וועט קומען
 בקרוב וועט יעדער זען דעם אייבערשטן מיט די אויגן,
 יעדער וועט וויסן און יעדער וועט שפירן אז עס איז
 גארנישט דא אויסערן אייבערשטן. און דעריבער
 יעצט ווען מיר האלטן שוין זייער נאנט צו משיח'ס
 צייטן, און דער יצר הרע ווייסט אז עס קומט שוין אָט
 אָט זיין סוף, שטארקט ער זיך מיט אלע כוחות דאס צו

פארדעקן, ער ברענגט אריין אין די וועלט אַ פֿינסטערניש אז מען זאל נישט זען דעם אייבערשטן.

ווען מ'שיח צדקנו וועט קומען וועט זיין אזא שטארקע ליכטיגקייט פונעם אייבערשטן אויף דער וועלט, אז וואו מען וועט זיך נאר דרייען וועט מען נאר זען דעם אייבערשטן, און 'זה לעומת זה' מאכט דער סמך-מם יעצט בעקבתא דמשיחא אז וואו מען דרייט זיך זאל מען נאר זען שמוץ און עקל, און דאס אלעס מיט'ן ציל אוועקצושלעפן אידישע קינדער פונעם אייבערשטן (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רמ"ב).

דער יצר הרע זעט דערצו אז די גאס זאל זיין געפערליך אויסגעלאסן, די פרויען זאלן גיין אנגעטון זייער פריצות'דיג, און דער יצר הרע ברענט אינעם מענטש אז ער מוז זיך אויסדרייען און קוקן אויף יעדע פֿרעמדע פֿרוי אויפ'ן גאס. דער יצר הרע מאכט

אינגאנצן מ'שוּגַע דעם מענטש אזוי ווי די גמרא זאגט (סוטה ג') "אין אדם עובר עבירה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות", דער מענטש ווערט ממש מ'שוּגַע און ער קוקט זיך אן לאנגע שעות מיט שמוץ, ער קוקט זיך אן מיט שמוציגע בילדער אין מאגאזינען, ער איז צוגעבינדען צו זיין טעלעפאן און קאמפיוטער און ער הערט נישט אויף צו קוקן נאך און נאך שמוץ און ער ווערט נישט זאט דערפון, ער פארלירט אינגאנצן זיין נארמאלן שכל צו פארשטיין אז ער פארדינט גארנישט דערפון, דאס פארברענט נאר זיין מוח און זיין טייערע צייט.

דעריבער דארף א מענטש זען אריינצונעמען דעם אייבערשטן אין זיך, צו געדענקען אז א מענטש קען גארנישט אליין אן דעם אייבערשטן, און דאס וועט אים געבן דער כח זיך קעגנצושטעלן דעם שווערן יצר הרע. דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן י"א) אז

געזונטע אויגן

ט

גיאות און נאוף זענען געבינדען איינס מיט די אנדערע, נאך זאגט דער רבי (ספר המדות אות גאנה סימן ל"ד) "גאנה בא על ידי שלא תקנת חטאת נעורים", און אויף (שם אות ענוה חלק ב' סימן ב') "על ידי גאנה רבה נבעל כאשה", דאס מיינט אז דורך דעם וואס א מענטש איז א בעל גאנה, ער האלט אז ער קען אלעס אליין און ער רייסט זיך אפ פונעם אייבערשטן, דורך דעם קומט ער צו אז ער פאלט אריין אין שמוץ, ער קוקט וואס מען טאר נישט, און דאס ברענגט אים צו פגם הברית, צו הוצאת זרע לבטלה רחמנא ליצלן, וואס דאס איז די עקלדיגסטע און הארפסטע עבירה, און צו נאך שמוציגע עבירות פון נאוף, און ער קען זיך נישט ארויסזען דערפון. און דאס ברענגט נאכדעם אז דער מענטש זאל אויף אריינפאלן אין כפירות און אפיקורסות, אזוי ווי דער רבי זאגט (שם, אות אמונה, סימן כ"ב) אז די עבירות פונעם מענטש ברענגען אריין אין

כפירה. און נישט נאר אויף די וועלט ליידיט ער פון די
עבירות וואס דערביטערן אים דאס לעבן און מאכן אים
פאר א ביטערער מענטש, נאר אויף נאך זיין שטארבן
לויפן אים נאך די עבירות און מאכן אים אן גרויסע
בושות און צרות, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן
חלק א' סימן קמ"א) אז די קלפות און משחיתים וואס ווערן
באשאפן פון די שמוציגע עבירות, זיי באגלייטן דעם
מענטש נאכ'ן שטארבן.

ווי לאנג א מענטש לעבט, קען ער אבער נאך אלעס
פארעכטן און איבערזרייען צום גוטן. דער רבי זאגט
(ספר המדות אות אמונה סימן ל"ג) "על ידי אמונה, הקדוש
ברוך הוא יסלח לך על כל עוונותיך" - ווען א איד האט
אמונה, איז אים דער אייבערשטער מוחל אויף אלע
זיינע עבירות. דעריבער ווען א איד קוקט זיך אן און ער
זעט אז עס איז אים שוין אריבער געגאנגען אזויפיל

יארן מיט נארישקייטן, ער האט שוין געקוקט אזויפיל
 שמוץ, ער איז שוין אזויפיל דורכגעפאלן מיט הארבע
 שמוציגע עבירות פון פגם הברית רחמנא ליצלן, דארף
 ער זען אנצוהויבן פון יעצט זיך צו היטן די אויגן, און
 זיך אריינלייגן אינגאנצן אין די הייליגע אמונה, צו
 גלייבן אז נאר דער אייבערשטער פירט יעדע זאך, און
 אז ער ליגט אינגאנצן אין די הענט פונעם אייבערשטן,
 און דאן וועט אים דער אייבערשטער מוחל זיין אויף
 אלעס וואס ער האט געטון ביז יעצט. דער רבי זאגט
 (שם סימן ו') "על ידי אמונה, האדם חביב להשם יתברך
 כאשר לבעלה", ווען א איד האט אמונה איז ער
 באלויבט ביים אייבערשטן.

לאמיר זיך צוקלעבן צום אייבערשטן, לאמיר
 טראכטן פונעם אייבערשטן, לעבן מיטן אייבערשטן,
 דאן וועלן מיר זיין געזונטע נארמאלע מענטש, מיר

גְּעֵזוֹנֶטֶע אויגן

וועלן האבן "געזונטע אויגן" צו קוקן מיט זיי נאר צום
 אייבערשטן און נישט אויף קיין שמוציגע זאכן. וואויל
 איז דער וואס איז שטארק מיט דעם, וועט אים
 שטענדיג זיין גוט.

ב

עס זאגט זיך זייער גרינג אז מען דארף אויפהערן צו
 קוקן שמוץ און אנהויבן צו קוקן נאר צום אייבערשטן,
 ווען עס קומט אבער למעשה איז דאס גאר שווער
 אויסצופירן. א מענטש וואס האט זיך צוגעוואוינט פאר
 אזא לאנגע צייט צו קוקן אויף פּרעמדע פּרויען, צו
 קוקן שמוץ, איז אים זייער שווער זיך אפצוגעוואוינען
 דערפון, עס איז שוין ביי אים ווי א נאטור. וויפיל ער
 פּרובירט זיך ארויסצודרייען דערפון, ווערט ער אלץ
 נאכאמאל און נאכאמאל אריינגעשלעפט דערין, און

דאס הרג'ט אים זיין לעבן. דאס ברענגט אריין אינעם מענטש א טיפע דעפרעסיע, ער קען זיך אליין נישט ליידן, ער האט נישט קיין שום ספוק אין זיין לעבן, און דאס אלעס קומט נאר פון קוקן שמוץ. אבער אפילו ווען דער מענטש ווייסט שוין דעם אמת אז די אלע שמוץ ברענגען אים נאר צרות און יסורים, קען ער זיך אבער נאכאלץ נישט אפרייסן דערפון.

די איינציגסטע עצה פאר אזא מענטש איז נאר תפלה, צו שרייען צום אייבערשטן און בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל זוכה זיין ארויסצוקריכן פון דעם זומפ און אפלאזן די אלע נארישקייטן. א איד דארף זיך צוגעוואוינען צו גיין יעדן טאג צום אייבערשטן, דאס מיינט צו רעדן צום אייבערשטן מיט זיין אייגענע שפראך, מיט די שפראך מיט וואס ער איז אויפגעוואקסן וואס דאס איז דאס מערסטע נאנט צו

געזונטע אויגן

זיין הארץ און מיט דעם קען ער די בעסטע ארויסברענגען זיינע אמת'ע געפילן פון הארץ. דאס ווערט אנגערופן "התבודדות", אז א מענטש רעדט זיך אויס זיין גאנצע הארץ און דערציילט פארן אייבערשטן אלעס וואס גייט אויף אים דורך. ער זאגט פארן אייבערשטן דעם גאנצן אמת: "הייליגער באשעפער, איך ווייס אז איך פיר זיך נישט אויף ווי עס דארף צו זיין, איך ווייס אז איך זינק אין בלאטע און אין שמוץ, איך ווייס אז דאס הרג'ט מיר מיין לעבן ברוחניות און בגשמיות; וואס זאל איך אבער טון אז איך האב אזא שווערע יצר הרע וואס ברענט אין מיר און לאזט מיר נישט מנוחה, וואס זאל איך טון אז איך האב שוין אזויפיל געקוקט שמוץ אז איך קען זיך נישט אפרייסן דערפון, וויפיל איך פרוביר זיך צו שטארקן איבער מיינע שלעכטע תאוות גייט עס מיר נישט, איך פאל נאר אראפ אלץ מער און מער, די עבירות האט מיר

שוין געמאכט אזוי משוגע אז איך קען שוין נישט טראכטן מיט א גלייכן שכל; הייליגער באשעפער האב רחמנות אויף מיר און נעם מיר ארויס פון מיין בלאטע, העלף מיר אז איך זאל שוין אויפהערן צו קוקן שמוץ, צו טון שמוץ, איך זאל נאר קוקן צו דיר און לעבן מיט דיר, און דאן וועל איך האבן א פרייליכע און גליקליכע לעבן". און אזוי ווייטער דארף זיך א מענטש אויסרעדן צום אייבערשטן זיין גאנצע הארץ, ער זאל דערציילן פאר'ן אייבערשטן בפּרטי פּרטיות מיט אלע דעטאלן אלעס וואס ער טוט און אלעס וואס ער וויל טון, יעדן טאג נאכאמאל און נאכאמאל.

עס איז נישטא קיין גרעסערע זאך פון דעם צו רעדן און זיך אויסשמועסן מיט'ן אייבערשטן, און נאר דאס איז די איינציגסטע עצה פאר א מענטש ווי אזוי ארויסצוקריכן פון זיינע פראבלעמען און ווערן א

געזונטע אויגן

נארמאלער מענטש און אן ערליכער איד. חז"ל זאגן (ויקרא רבה, פרשה ל', סימן ג') אז היינטיגע צייטן ווען די אידן האבן נישט קיין קעניג און נישט קיין נביא, נישט קיין כהן און נישט קיין אורים ותומים, האבן די אידן נאר די עצה פון תפלה, און דעריבער בעט זיך דוד המלך ביים אייבערשטן אז ער זאל נישט פארשעמען די תפלות פון די אידישע קינדער. ווען א איד איז שטארק מיט דעם אז ער רעדט זיך יעדן טאג אויס דאס הארץ צום אייבערשטן, וועט אים דער אייבערשטער זיכער נישט פארשעמען, און סוף כל סוף וועט אים דער אייבערשטער העלפן אז ער וועט ארויסקריכן פון זיינע פראבלעמען.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ו) אז ווען עס ברענט אין א מענטש די תאוה פון נאוף און פגם הברית, דארף ער שרייען צום אייבערשטן זיבעציג

קולות. און דאס מיינט טאקע פשוט און גראד צו שרייען און שרייען מיט גרויסע קולות צום אייבערשטן אז מען זאל געראטעוועט ווערן פון די ביטערע תאוה און משוגעת פון נאוף, וואס דאס דערביטערט דאס לעבן פונעם מענטש און צעברעכט אים אינגאנצן ברוחניות ובגשמיות. חז"ל זאגן (פנחומא וירא) "דער אייבערשטער זאגט פאר די אידישע קינדער: איר זאלט זיין זייער געווארנט אין תפלה, ווייל עס איז נישטא קיין בעסערע זאך פון דעם, און דאס איז גרעסער פון אלע קרבנות, און אפילו ווען דער מענטש איז נישט ווערט אז מען זאל אויסהערן זיין תפלה און אים העלפן, אויב וועט ער זיך אבער שטארקן און אסאך בעטן און בעטן, וועל איך טון מיט אים א חסד און ענטפערן זיין תפלה".

געזונטע אויגן

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ"ב) אז ווען א מענטש גייט אליינס אויפ'ן וועג, ער גייט אויף א פלאץ וואו קיינער געפונט זיך נישט דארט און ער שרייט און וויינט צום אייבערשטן, קען ער זוכה זיין אןצוקומען צו אזא גרויסע מדריגה אז ער ווערט אינגאנצן בטל צום אייבערשטן, ער ווערט איין שטיק מיט'ן אייבערשטן, און עס איז נישטא קיין בעסערע און געשמאקערע זאך פון דעם צו זיין אינגאנצן צוגעקלעבט נאר צום אייבערשטן. און דעריבער דארף זיך א איד צוגעוואוינען נאר צו רעדן צום אייבערשטן און אים דערציילן אלעס וואס גייט אויף אים אריבער, ווייל נאר דאס איז די איינציגסטע עצה וואס קען העלפן פאר א מענטש אין זיין לעבן.

און דאס דארף נישט זיין דוקא אין עפעס א באהאלטענע פלאץ אין א וואלד, און דאס דארף אויך

געזונטע אויגן

ט

נישט זיין דוקא אז דער מענטש זאל שרייען הויף מיט גרויסע קולות; נאר סיי וואו א מענטש געפונט זיך נאר, זאל ער עפענען זיין מויל און רעדן צום אייבערשטן, און אפילו שטילערהייט, ווייל דער אייבערשטער איז געבן יעדן מענטש און ער הערט זיך צו צו יעדעס ווארט וואס קומט ארויס פון זיין מויל, און ער וועט זיכער העלפן דעם מענטש. אזוי ווי די חז"ל זאגן (שוחר טוב, תהלים ד') אז ווען א מענטש גייט אריין אין שול און ער שטעלט זיך אין א ווינקל און ער מורמלט שטילערהייט א תפלה צום אייבערשטן, הערט זיך דער אייבערשטער צו צו זיין תפלה.

דער עיקר דארף א מענטש געדענקען דעם יסוד אז זיין איינציגסטע האפענונג אויף דער וועלט, דער איינציגסטער וועג ווי אזוי ער קען געהאלפן ווערן און ארויסקריכן פון אלע זיינע פראבלעמען, איז נאר דורך

תּפּלָה, זיך אויסצורעדן צום אייבערשטן מיט זיין פּשוטע שפּראַך, אזוי ווי ער רעדט צו זיין חבּר. ווי אזוי דאס צו טון איז שוין נישט קיין חילוק, עס מאכט נישט אויס וואו דער מענטש געפונט זיך, עס מאכט נישט אויס צי ער רעדט שטיל אדער הויך. ווי לאנג א מענטש איז שטארק מיט דעם צו רעדן צום אייבערשטן, וועט אים דער אייבערשטער אויסהערן און אים ארויסהעלפן.

ג

מען דארף אבער גוט געדענקען אז דאס פּאסירט נישט אין איין טאג. א מענטש קען ווערן זייער צעבראכן ווען ער הויבט אן צו פרוּבירן ארויסצוקריכן פון זיין שמוץ, ער האט זיך שוין צוגעוואוינט פאר אזוי לאנג צו קוקן שמוץ, ער ליגט שוין אין דעם אזא לאנגע

צייט, און ווען ער האט זיך ענדליך אויפגעוועקט און ער וויל צוריק קומען צום אייבערשטן, ער הויבט אן צו בעטן דעם אייבערשטן אז ער זאל זוכה זיין צו ווערן אן ערליכער איד און זיך אפלאזן פון אלע סארט שמוץ און נארישקייטן, זעט ער אבער נישט ווי דאס זאל אים העלפן, ער בעט און ער בעט דעם אייבערשטן, און ער האט נאך אלץ ווייטער זיינע שווערע נסיונות, און ער האלט אין איין נאכאמאל דורכפאלן.

מען טאר אבער נישט ווערן צעבראכן פון דעם, מען טאר קיינמאל נישט אויפגעבן, דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ע"ח) "אין שום יאוש בעולם כּלל" – עס איז בכלל נישט פארהאן אזא זאך אז א מענטש זאל זיך מייאש זיין, מען טאר קיינמאל נישט אויפגעבן, אפילו ווען מען זעט אז מען פאלט אזוי סאך און מען זעט נישט דעם וועג ארויס.

אַ מענטש קען זיך איינרעדן אז דער אייבערשטער
 האט אינגאנצן פארגעסן פון אים, אז דער
 אייבערשטער דארף אים שוין נישט האבן, און דאס איז
 די סיבה פארוואס עס גייט אים נישט, אפילו ער
 פרוּבירט אזוי סאך און ער בעט אזויפיל דעם
 אייבערשטן, פון דעסט וועגן פאלט ער נאך ווייטער
 דורך אין שווערע עבירות נאכאמאל און נאכאמאל און
 ער קען זיך נישט אפרייסן דערפון. דער אמת איז אבער
 אז דאס איז א גרויסער טעות, דער אייבערשטער האט
 נישט פארגעסן פון קיינעם, דער אייבערשטער האלט
 א נאנטער אויג אויף יעדן איד און קוקט זיך צו צו זיינע
 אַנשטרענגונגען, ער הערט זיך צו צו זיינע תפלות, און
 דאס פארשאפט אים א גרויסער נחת רוח.

מען זעט בגשמיות אז ווען א קינד וואוינט ביי זיין
 טאטע, ער לעבט מיט זיין טאטע די גאנצע צייט, דאן

כאטש וואס דאס קינד האט טאקע ליב זיין טאטע, פון דעסט וועגן קען מען נישט זאגן אז דאס קינד בענקט זיך צו זיין טאטע, אז זיין הארץ ציט אים מיט בענקשאפט צו זיין טאטע, ווייל פאקטיש איז ער דאך געבן אים די גאנצע צייט.

ווען עס קומט אבער א מצב אז א קינד ווערט דערווייטערט פון זיין טאטע, ער פארט ערגעץ אנוועק אויף א ווייטע פלאץ אדער עס מאכט זיך סיי וועלכע סיבה אז א קינד ווערט דערווייטערט פון זיין טאטע, דאן הויבט זיך אן זיינע אמת'דיגע בענקענישן און גליסטענישן צו זיין טאטע. ווי מער ער ווערט דערווייטערט פון זיין טאטע, אלץ מער שטארקט זיך זיין בענקשאפט צו אים, זיין הארץ גייט אים אויס זיך צוריק צו קערן און זיך צוריק פאראייניגן מיט זיין טאטע.

די זעלבע איז אויף מיט יעדע אידישע נשמה, איידער די נשמה קומט אראפ אויף דער וועלט איז די נשמה צוזאמען מיט'ן אייבערשטן שטענדיג און עס פעלט איר גארנישט, זי שפירט זיך זייער גוט און געשמאק צו זיין ביים אייבערשטן די גאנצע צייט. דאס איז אבער נישט דער תכלית, דער אייבערשטער שיקט אראפ די נשמה דא אויף דער וועלט, און דער אייבערשטער וויל זען ווי די נשמה וועט נישט פארגעסן פון אים, און זיך ווייטער בענקען צוריק צום אייבערשטן.

דער אייבערשטער לייגט אריין די הייליגע נשמה אין א גוף, וואס דער גוף איז פול מיט שלעכטע מדות און שלעכטע תאוות, דער גוף ציט נאר צו אלע סארט שלעכטס וואס איז פארהאן אויף דער וועלט, די וועלט איז אנגעפולט מיט אזויפיל שמוץ פון אלע זייטן, און

וואו דער מענטש דרייט זיך נאר, וויל דער גוף נאר קוקן אויף שמוץ, ער וויל נאר טון שמוץ.

און דער אייבערשטער שטייט און קוקט אויף די נשמה צו זען וואס זי גייט יעצט טון, צי גייט זי זיך שטארקן און נאר וועלן צוריק קומען צום אייבערשטן, אדער גייט זי פארגעסן פונעם אייבערשטן און זיך אריינלייגן נאר אין נארישקייטן. און דאס איז דער תכלית פארנוואס מיר לעבן דא אויף דער וועלט, אז ווי מער מיר דערווייטערן זיך פונעם אייבערשטן, אלץ מער זאל זיך שטארקן די בענקשאפט פונעם איד צום אייבערשטן.

דאס ווערט גערופן א "ירידה לצורף עליה", דער מענטש פאלט אראפ אין עבירות, ער פאלט דורך נאכאמאל און נאכאמאל אין שווערע און ביטערע עבירות, יעדע עבירה דערווייטערט דעם מענטש מער

געזונטע אויגן

און מער פונעם אייבערשטן, און די אַרבעט פון אַ איד איז זיך צו שטארקן און קיינמאל נישט אויפגעבן. נאר פֿאַרקערט, ווי מער ער ווערט דער־ווייטערט פונעם אייבערשטן, אלץ מער זאל זיך שטארקן אין אים די בענקשאפט צום אייבערשטן.

דער פֿראבלעם איז נאר אז דער מענטש שלאפט איין, ער פֿאַרגעסט דער תּכּלית פֿאַרנוואס ער איז אַראַפּגעקומען דא אויף דער וועלט. ווען ער זעט אז עס גייט דורך אַזויפיל טעג און יאָרן וואס ער איז אַזוי ווייט פונעם אייבערשטן, מאכט דאס אז ער זאל אינגאנצן אויפגעבן און פֿאַרגעסן פונעם אייבערשטן. און דעריבער דאַרף מען האָבן אַ צדיק וואס דער צדיק וועקט אויף דעם מענטש פון שלאָף (ליקוטי מוהב"ן, חלק א', סימן ס').

דער צדיק וועקט אויף דעם מענטש און דערמאנט
 אים אז דער אייבערשטער ווארט נאכאלץ אויף אים,
 אפילו ער איז שוין דורכגעפאלן אין די ערגסטע
 עבירות האט ער נאכאלץ א וועג ארויס, ער זאל נאר
 נישט אויפגעבן אויפ'ן רצון. א מענטש טאר נישט קוקן
 אויף דעם וואס ער פאלט דורך אזויפיל מאל און ער
 קען זיך נישט שטארקן אויף זיינע שווערע נסיונות, ער
 דארף נאר האלטן דעם ציל פאר די אויגן אז ער זאל
 נישט אויפגעבן אויפ'ן רצון און נישט אויפגעבן אויף
 תפלה. וויפיל דער יצר הרע זאל אים נאר אראפּווארפן,
 זאל ער נאכאמאל זיך אויסרעדן צום אייבערשטן, זאל
 ער נאכאמאל ארויס זאגן מיט'ן מויל פאר'ן
 אייבערשטן זיינע רצונות און בענקשאפט ווי שטארק
 ער וויל אמת'דיג זיין וואויל און ערליך נאר ער קען זיך
 נישט שטארקן איבער זיין ברענענדיגן יצר הרע.

געזונטע אויגן

ווען אַ אַיד וועט זיין שטאַרק מיט דעם, וועט ער זיכער אַרויסקריכן צום סוף פון אַלע זיינע שוועריקייטן, און ער וועט שפּירן דעם גן עֶדֶן אויף די וועלט. נישט נאַר זיין נשמה וועט זיך צוקלעבן צום אַייבערשטן, נאַר אויף זיין גוף וועט ווערן אַזוי אויסגעלייטערט אַז עס וועט אויף נאַר וועלן דעם אַייבערשטן (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כ"ב).

ד

חז"ל זאגן (שוחר טוב, תהלים כ"ב) פאַרוואס זענען אידן צוגעגליכן צו אַ ווארים? ווייל אַזוי ווי אַ קליינע ווארים קען אַראפּווארפן אַ גרויסע און שטאַרקע טענענבוים נאַר מיט זיין קליינעם מויל, די זעלבע זענען די אידן וואס האבן אויף גאַר גרויסע כוחות אין זייער מויל.

געזונטע אויגן

כט

דער קליינער ווארימל זעט פאר זיך א ריזיגער
שטארקער בוים וואס שטייט פעסט איינגעווארצלט
אין דער ערד, און דער ווארים הויבט אן צו בייסן מיט
זיין קליינעם מויל אין דעם בוים. ווי אזוי קען דען אזא
קליינער ווארים באזיגן און אומווארפן אזא שטארקער
בוים? דער ווארים קוקט אבער נישט אויף דעם, נאר
ער הויבט אן צו בייסן איין בייס און נאך א בייס אריין
אין דעם בוים. פארשטייט זיך אז דער קליינער בייס
מאכט גארנישט אויס פאר דעם בוים, ווען דער ווארים
געבט אבער נישט אויף נאר ער בייסט און ער בייסט
נאך און נאך יעדן טאג אינעם בוים, עס קען אזוי
דורכגיין לאנגע טעג און יארן, אבער סוף פל סוף זעט
מען אז דער קליינער ווארים פירט אויס דאס זייניגע
און ער ווארפט אראפ דעם שטארקן און מעכטיגן
בוים.

די זעלבע איז ביי יעדן איד, א איד האט געוואלדיגע
 כוחות אין זיין מויל און ער ווייסט גארנישט דערפון.
 ווען א איד זאל זיין שטארק מיט דעם צו רעדן צום
 אייבערשטן יעדן טאג נאכאמאל און נאכאמאל, און
 אפילו עס זעט אים אויס ווי די קליינע תפלה טוט
 גארנישט אויף קעגן אזא שטארקע און מעכטיגע יצר
 הרע וואס ברענט אין אים און ברענגט אים צו
 דורכצופאלן אין עבירות טאג נאך טאג. אויב אבער
 וועט דער מענטש זיין זייער שטארק מיט זיין מויל, ער
 וועט נישט אויפהערן צו בעטן דעם אייבערשטן
 נאכאמאל און נאכאמאל, וועט ער זיכער זוכה זיין צום
 סוף צו ווערן אן אמת'דיגער ערליכער איד. אפילו עס
 קען טאקע נעמען לאנגע טעג און יארן, אבער צום סוף
 וועט דער מענטש אויספירן דאס זייניגע.

די גמרא זאגט (תענית ח.) "אין תפלתו של אדם נשמעת אלא אם כן משים נפשו בכפו", א מענטש דארף ממש האבן מסירת נפש אויף דעם נישט צו קוקן אויף וואס ער פאלט דורך, און נישט ווערן צעבראכן פון גארנישט, נאר אנהאלטן מיט מסירת נפש דאס רעדן צום אייבערשטן יעדן טאג, אפגעזען וואס עס גייט דורך אויף אים.

די גמרא זאגט (סוטה ח.) "אין יצר הרע שולט אלא במה שעניו רואות", אלעס ווענדט זיך אין די אויגן, און דעריבער דארף מען דער עיקר בעטן דעם אייבערשטן צו האבן "געזונטע אויגן", אז די אויגן זאלן נישט קוקן קיין שמוץ, און דאס וועט שוין אויטאמאטיש ברענגען דערצו אז דער גאנצער מענטש זאל ווערן א הייליגער מענטש.

ה

יעצט טראכט אריין און מאך דעם ריכטיגן חשבון מיט דיר אליין. דו ביזט טאקע דורך געפאלן מיט שווערע עבירות, דו ביזט צוגעפינדען צו דייע שמוציגע מאגאזינען און דו מוזט קוקן אויף יעדע פרוי, דו ביזט צוגעפינדען צו דיין טעלעפאן און צו דיין קאמפיוטער, דו ליגסט איינגעטונקען אינגאנצן אין שמוץ און דו זעסט נישט קיין וועג ארויס, און דאס דערביטערט דיר דיין לעבן אינגאנצן.

דו האסט אבער יא א וועג ארויס! טרעף דיר א פלאץ וואס קיינער איז נישט דארט, און רעד זיך אויס דיין גאנצע הארץ פאר'ן אייבערשטן. דערצייל אים דעם גאנצן אמת וואס דו טוסט, זאג אים אז דו האסט א שטארקער יצר הרע וואס ברענט אין דיר און דו

קענסט זיך נישט שטארקן איבער אים, און בעט אים אז ער זאל דיר העלפן.

אין אנהויב וועט דאס זיין זייער שווער פאר דיר, דו וועסט שפירן ווי דו רעדסט צו זיך אליין, דו וועסט שפירן ווי קיינער הערט דיר נישט אויס און קיינער דארף דיר נישט האבן; זאלסט זיך אבער נישט וויסנדיג מאכן פון די אלע געפילן, דו זאלסט אנהאלטן מיט א שטארקע עקשנות דאס רעדן צום אייבערשטן. יעדן טאג זאלסטו אראפגנב'נען צייט צו רעדן מיטן אייבערשטן אביסל און אים דערציילן וואס ליגט דיר אויפן הארץ.

און דאן וועסטו זען ווי אלעס וועט זיך אזוי שיין מסדר זיין, דיין לעבן וועט אויפלייכטן, דו וועסט באקומען א געשמאק און א ספוק אין דיין לעבן, דו וועסט פטור ווערן פון דעם יצר הרע וואס לויפט דיר

נאך, דיין מח וועט ווערן אויסגעלייטערט, דו וועסט
 קענען טראכטן נארמאל און לעבן נאר מיט'ן
 אייבערשטן, דו וועסט האבן דעם גן עדן אויף די
 וועלט! אויב וועסטו דאס אלעס פאלגן, וועט דיר זיין
 גוט אויף די וועלט און אויף יענע וועלט!

תם ונשלם שבה לאל בורא עולם

זִכְרֵ עוֹלָם יִהְיֶה צְדִיק

לְכָבוֹד נְשָׂמַת מְאוּרָה עֵינֵינוּ חַיִּית נִפְשָׁנוּ,

אֲשֶׁר נִשָּׂא אוֹתָנוּ עַל לְבוֹ פְּאֵשׁ יִשְׂרָאֵל הָאֲמוּנָה אֶת הַיְיָנוּ, לְהַחְיִיתָנוּ כְּהַיִּים הָאֵל,
לְהַטְעִימָנוּ מִצִּדָּה עֲרֻבֹת נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, וְיוֹ הָאֶרֶץ שְׂכִינַת עַד יִתְפָּרֵךְ, וְהַדְּחִיר
בְּרַבּוֹת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל כְּכֹל הָעוֹלָם כְּלוּ - אֲמוּנָה בְּרוּחָה וּמְנַפְכֵת בּוֹ יִתְפָּרֵךְ, וְקִנְיָן
אֶלְפֵי נְשָׁמוֹת אֶל הַחַן וְהִפִּי אֲשֶׁר בְּנַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה שׁוֹרָה, הוּא נִיהוּ הַרְבֵּ
הַגָּאוֹן הַצְּדִיק, אִישׁ הָאֲשִׁכּוֹלוֹת - שֶׁהֵלַל בּוֹ, הַחֲסִיד הָאֲמִתִּי עוֹבֵד ה' בְּתַמִּימוֹת
וּבִשְׂפִישִׁימוֹת, מִסָּר נִפְשׁוֹ אֵלָיו יִתְפָּרֵךְ כְּכֹל יוֹם יוֹם מֵיּוֹם עֲמִידוֹ עַל דַּעְתּוֹ, וְסָבַל
יְסוּדִים קוֹשִׁים וּמְרִים כֹּל יְמֵי חַיָּו, רַבִּים הַשִּׁיב מִעוֹן וְקִנְיָן אֵלָיו יִתְפָּרֵךְ, הַעֲמִיד
תְּלַמִּידִים רַבִּים, וְרָאִי ה' וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, בַּעַל הַמַּחְבֵּר סִפְרֵי שׁו"ת 'אֲשֶׁר בְּנַחַל',
וְסִפְרֵי שְׁפֵת הַנַּחַל' פְּרוּשׁ עַל הַסֵּפֶר הַקְּדוּשׁ לְקוּטִי מוֹהֲרֵי "ו. וְקִנְיָן וְלִקְטָן סִפְרִים
רַבִּים וְנִבְכָּרִים מִדְּבָרֵי רַבְּנוּ הַקְּדוּשׁ מוֹהֲרֵי "ו מְגַרְסֵלְב, וְתַלְמִידוֹ הַקְּדוּשׁ מוֹהֲרֵי ז'ת'
- וְכוּתֵם יִגְו עֲלֵינוּ. וְהַפִּיִּים כְּכֹל קִצְוֵי תַבַּל, וּבִפְרָטִיּוֹת הַקְּוִנְטְרִסִים הַמְּפָרְסְמִים
שֶׁהִחְיִי אֶלְפִים וְרַבּוֹת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְחָקוּנוּ אוֹתָם לְחִזּוֹר בְּתִשְׁבָּה.

עֲטַרְתָּ רֹאשֵׁנוּ, נִרְךָ תִּפְאַרְתָּנוּ, הַפְּלִאָה הַנִּצָּב עַל רֹאשׁ דְּרָה, עַמּוּד הָאֵשׁ אֲשֶׁר
לְפָנֵי הַמַּחְנֶה, מוֹדֵה דְרָה וּמִשׁוֹבֵב נְתִיבוֹת

מוֹדֵנוּ וּמְאוּרָנוּ

רַבִּי אֶלְיָעֶזֶר שְׁלֹמֹה זְצוּקְלֵה"ה

כּוֹ הַגָּאוֹן רַבִּי מְנַחֵם זָאב זצ"ל

הַרְבֵּ מְטֹאקֵי וּבַעַל הַמְּנַחֵת זָאב וְעוֹד

כְּבוֹתוֹ יִגְו עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל

בְּחֵד קְטִירָא אֲתַקְטִיר לִישִׁיבָה שְׁל מַעְלָה

לְהַתְּלוֹנוּ בְּצַל צַח הַצְּדִיקִים אֲשֶׁר בְּגו עָדוֹן

"ו" שְׂכַט תִּשְׁע"ה

תְּהֵא נְשָׁמוֹת הַקְּדוּשָׁה צְרוּרָה בְּצִוּוֹר הַחַיִּים

חֲסַפְרֵי הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה נִרְפֵּס לְצִמּוֹת

מורינו **ראש הישיבה** שליט"א

וזוגתו

אסתר גיטל תחי',

וילדיהם

שלמה ומשפ',

אלחנן חיים ומשפ',

מרים העניא זיסל ומשפ',

שמעון, נחמן נתן, יצחק דוד, צבי,

רחל לאה, יוסף, מנחם, יחזקאל.

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא

ויזכו לרות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם

אמן כן יהי רצון